

آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین به شما می گویم که پسر از خود هیچ نمی تواند کرد مگر آنچه ببیند که پدر به عمل آرد، زیرا که آنچه او می کند، همچنین پسر نیز می کند. یوحنا ۵: ۱۹»

وقتی رهبران مذهبی درک کردند که عیسی ادعای برابری با خدا می کند، عیسی به آنها نگفت که اشتباه متوجه شده اید بلکه برعکس، ادعا خداوندی خودش را واضح تر مطرح کرد. مسیح حق کار کردن در روز سبت را که تنها برای خداوند بود برای خودش قائل شد (یوحنا ۵: ۱۷) ولی توضیح داد که پدر و پسر دو عمل متفاوت را انجام نمی دهند. پدر و پسر چنان متحد هستند که هر دو یک عمل واحد را به انجام می رسانند.

پسر تنها همان کاری را انجام می دهد که پدر انجام می دهد (۵: ۱۹). همانطور که پدر به مردگان حیات می بخشد، پسر نیز به مردگان حیات می بخشد (۵: ۲۱). پدر هیچ کسی را قضاوت نمی کند بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است (۵: ۲۲). این بدان معنا نیست که پدر در داوری حضور ندارد بلکه تصمیمات پدر و پسر آنقدر شبیه به هم هستند که گویی تصمیمات پسر همان تصمیمات پدر است.

متن امروز یکی از متون کلیدی برای تعلیم تثلیث است که عدم جدایی در عملکرد اشخاص تثلیث را بیان می کند. پدر، پسر و روح القدس با اتحادی کامل در رابطه با خلقت عمل می کنند. این عملکرد مانند یک شورا نیست که هر یک از اعضای آن، مسئولیت های متفاوتی داشته باشند اما سعی کنند که به یک هدف مشترک دست یابند. آنچه پدر انجام می دهد همان کاری است که پسر و روح انجام می دهند. ما می توانیم هر یک از اشخاص را در کاری که انجام می دهند تشخیص دهیم. همه اشخاص در حال انجام یک کار مشترک هستند ولی هر یک براساس ویژگی های شخصیتی خود آن را به عمل می آورند.

پدر آن کار را به روشی انجام می دهد که متناسب با ابدی بودنش است. پسر نیز همان کار را به گونه ای انجام می دهد که درخور فرزند پدر بودنش است. روح نیز همان کار را به گونه ای انجام می دهد که مطابق با صادر شده بودن ابدی از پدر و پسر باشد ولی با این حال همه آنها یک کار را انجام می دهند. به عبارت دیگر می توانیم بگوییم همه کارهای خداوند از سوی پدر، از طریق

پسر و در روح القدس به انجام می‌رسد. به عنوان مثال نجات از جانب پدر، به وسیله میانجیگری پسر و با قدرت روح القدس برای ما به انجام می‌رسد.

این یک موضوع الهیاتی بسیار عمیق و سنگین است. این موضوع اعتقاد و اقرار کلیسای اولیه و همچنین یک نتیجه‌گیری بدیهی از متونی همچون متن امروز است. با توجه به اینکه فقط خداوند می‌تواند خودش را کاملاً درک کند، اگر پدر خودش را کاملاً به پسر نمایان کند (۵: ۲۰)، پسر نیز باید کاملاً خدا باشد که بتواند دقیقاً همان کاری را انجام دهد که پدر انجام می‌دهد. آگوستین در موعظه خود درباره یوحنا ۵: ۱۹ می‌گوید: «پدر هر کاری را به وسیله پسر انجام می‌دهد؛ بنابراین هیچ کاری نیست که پدر بدون پسر و یا پسر بدون پدر انجام دهد».

از آنجایی که ما خدا نیستیم هرگز نمی‌توانیم چنان اتحادی را با خالق خود به دست آوریم که عیسی با پدرش داشت ولی با این حال می‌توانیم همچون پسر که فقط خواست پدر را انجام می‌دهد، اراده و خواست خود را با خواست خداوند همسو کنیم. با دعا و توبه از خداوند درخواست کنیم که خواست و اراده‌اش را که در کتاب مقدس مکتوب است برایمان مکشوف سازد و همچنین توانایی انجامش را در ما قرار دهد.

برای مطالعه بیشتر به این آیات مراجعه کنید «غلاطیان ۱: ۳-۵، اول قرنطیان ۸: ۵-۶، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳، اول پطرس ۱: ۱-۲».

پدر آسمانی، اعتراف می‌کنم که به خاطر گناहانی که مرتکب می‌شوم در بسیاری از اوقات توانایی درک اراده و خواست تو را ندارم. خداوند من را ببخش و به من حکمت بده تا با مطالعه کتاب مقدس و با قوت روح القدس بتوانم اراده و خواست تو را درک کنم و برای جلال نامت به آنها عمل کنم. در نام عیسی مسیح آمین!

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier Ministry)